

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VI. évf. 11. szám

2001. NOVEMBER

Taizéről

Hogy mi is az a Taizé? Kis falu, fogalom, béke szigete, lelki oázis, örömforrás, Is-tenbe-gyökerezés, végállomás és startkő, csend, barátság, szeretet, bizalom.

Nagyjából ezek jutnak eszembe arról a kis falucskáról valahol Franciaország közepén, ahová szinte évente visszajárok, hol egy hétre, hol néhány órára. Otthon vagyok, hazamegyek, hazaérkezem, amikor a kis taizéi dombokat meglátom. Ez a hely a föld legegzetikusabb „szigete”. Itt az emberek kölcsönösen szeretik és elfogadják egymást, barátságok szövődnek egyik napról a másikra, pár percen belül a legmélyebb beszélgetésekig is eljutunk egy számomra vadidegen emberrel anélkül, hogy egymásról bármit is tudnánk. Gyakran órányi beszélgetés után jövünk rá, hogy még egymás nevét sem tudjuk. És hogy mi a titka Taizének? A Központ: Krisztus. Olyan fiatalok tízezrei látogatnak el ide a föld minden országából, akik keresnek - és itt találnak is békét, örömet, barátot, Istent. Senki nem mér végig gyanús tekintettel, ha megszólítod, pillanatok alatt több száz ember együtt énekel, játszik, táncol akár csak egy szál gitár kíséretével is. Nem fontos, hogy honnan jöttél, nem fontos, hogy milyen vallású vagy, nem kritizál senki, együtt imádkozunk, és egyszerűen öröm a jelenléted mindenki számára. Nyaranta néhány ezer fiatal jön össze minden héten Taizében, de már néhány évtizede Európa nagyvárosaiban karácsony és szilveszter között közel száz-ezer fiatal gyűlik össze a „Bizalom zárándokútján”, hogy az út egy részét együtt imádkozva töltsék. Ilyenkor nagyon sok lehetőség van arra, hogy a vendégeken keresztül más népek kultúráját, szeretetét befogadjuk családunkba.

Tíz évvel ezelőtt, mikor először volt Taizéi találkozó Budapesten, 4 olasz lányt láttunk vendégül. Azóta is tartjuk a kapcsolatot, öcsémrel többször meglátogattuk őket. Az bátorított minket vendégek fogadására, hogy minket is ugyanilyen nyitottsággal és szeretettel fogadtak Wroclavban a lengyel családok.

„Aki egyet befogad e legkisebbek közül, engem fogad be” - mondta Jézus. Jézust befogadni pedig a legnagyobb öröm.

Fábray Kornél

november 25: Krisztus Király vasárnapja

Krisztus Király országáról

„Tehát király vagy te?”, kérdezte Pilátus Jézustól, Ő pedig így felelt: „Igen, király vagyok!” Ám már előtte leszögezte: „Az én országom nem e világból való.” (Jn 18,36sk.)

Milyen lehet ez az ország? Kik lehetnek polgárai? Jézus Krisztus országa nem térképre rajzolható terület, hanem ott létezik, ahol az emberek az ő akaratát teszik, neki engedelmeskednek. Saját szabad elhatározásukból, ez a király ugyanis tiszteletben tartja szabadságunkat, dönthetünk mellette vagy ellene. Ő kereszthalálával minden ember számára megszerezte a belépőt országába, melynek létköre igazság, béke és öröm a Szentlélekben. Test és vér nem örökölni ezt az országot, csak a bűnbánatból fakadó újjászületés. A bocsánatot nyert bűnös lehet polgára ennek az országnak. Krisztus Király országába belépni gyökeres megváltást jelent. Aki az Atya akaratát cselekszi, az mehet be ebbe az országba, melynek létkalapja a szeretet. Itt nem számít az érvényesülés, a jobb állás és a magasabb fizetés, érdemrend és kitüntetés, bankkártya és bankbetét. Ez az ország számításmentes. Királya, Krisztus, irgalmas uralkodó, mert ha bűnnel fellázadok ellene, akkor sem száműz mindörökre. Nem veszítem el állampolgárságomat, csak vissza kell térnem az első szeretethez, amikor nevemen szólított. Csak meg kell győnnöm bűneimet, csak így kell imádkoznom bűnbánó hittel: „Jöjjen el a Te országod”.

Keglevich Lászlóné

november 19: Szent Erzsébet ünnepe

„Az üdvös alamizsnálkodás dicső és isteni ügy, szeretett testvéreim, nagy vigasz a hívőknek, biztonságunk üdvös oltalmazója, a remény bátyája, a hit gyámolítója, a bűn gyógyszere, a cselekvő hatalmában áll, nagyszerű, ugyanakkor könnyen teljesíthető, a béke koszorúja az üldözés veszélye nélkül, Isten igaz és legnagyobb ajándéka, a gyengéknek szükséges, az erőseknek dicsőséges, segítségével a keresztény elnyerheti a lelki kegyelmet, érdemeket szerez a bíró Krisztusnál és viszonzóvá teszi Istent!”

Karthágói Szent Cyprianus

Egy szép őszi nap Pozsonyban

Szeptember 29-én indult el reggel 6 óra körül a nagy létszámú csapat, akik ezt a napot a kirándulásra szánták. A csoportban minden korosztály képviselve volt, ami azonban nem akadályozta, hogy közösségi legyen a légkör. A buszon elmondtuk a reggeli zsolozsmát, amivel fel is készülhettünk első állomásunkra, a lébényi Szent Jakab plébániatemplomra. Itt járulhattunk az Úr elé a János atya által bemutatott szentmisén, majd a mise után Szentatyánk tavalyi felajánló imádságával megismételtük a világ felajánlását Szűzanyánknak. Az együttes ima után mindenki részletesen is megtekinthette az igen szép, román stílusú bencés apátsági templomot, amely már 1212-ben állt. Innen egyenesen Pozsonyba mentünk, ahol elsőként a várat tekintettük meg az idő szűke miatt csak kívülről, de így is nagy élmény volt. Idegenvezetőnk beszámolt a vár történetéről, miközben az alagsorba lemenve megnéztük a vár kútját és meghallgattuk annak történetét, kívülről megkerülve a várat pedig megtudtuk a várkert és a várkapuk titkait, összképet kaphattunk a városról, sőt még Ausztriába is „átnézhattunk”. A várból keskeny utcák vezetnek le az óvárosba,

folytatás a 4 oldalon ⇨

A halottak mosolyognak

Halottak napja közeledtével kilenc éves Eszter unokámmal a temetőlátogatásról beszélgettünk, hogy fontos a sírok rendben tartása, a gyertyagyújtás, de még fontosabb imádkozni szeretteinkért. - Te nagy, szerintem a halottak az égen biztosan mosolyognak rajtunk, ahogyan mi ennyit sürgünk-forgunk a sírok körül. Mert ők már tudják, hogy a rengeteg drága virágnál sokkal szebb és nagyobb dolgok vannak náluk fent a mennyországban - jegyezte meg a kislány.

Igaza van unokámnak, a sürgés-forgásnál bizony fontosabb, hogy szeretteink az örök életbe jussanak. Ezért imádkozunk mi értük ilyenkor novemberben még többet, ők meg remélhetőleg már mosolyogva vigyáznak ránk fentről, hogy a maguk részéről hozzásegítsenek minket a „sokkal nagyobb dologhoz”, amit ők már tudnak: az üdvösségre jutáshoz. Ez élők és holtak igazi közössége.

Kegelevich Lászlóné

Az alábbi írás még szeptemberben íródott, de csak lapzárta után érte el szerkesztőségünket. Szerzője Gyulai püspök úr ősz eleji körlevelére és annak politikai visszhangjára reagál.

Vissza az Egyházzal a sekrestyébe?

A politikának nincsen külön erkölcs, bár erről egyre hangosabban kívánnak bennünket meggyőzni. A politikus - választások előtt - népszerűsége törekszik, a népszerűség egyik lehetséges megszerzési módja a demagógia. Ez azonnal és minden toleranciát félretéve kórusban harsan fel, ha az Egyház egyik vezetője felemeli szavát, és az nem egyezik némely politikus érdekeivel. De vajon attól, hogy nagyon hangosan mondják a kritikát, igazzá válik-e?

Gyulai Andre megyéspüspök úr imára hívott minden katolikus magyart, hogy Isten áldása legyen nemzetünkön. Az imádságot a szélső liberális gondolkodás támadásnak tekinti. Azért, mert a mi értékrendünk, vallásunk nem fogadhatja el a gyilkosságot (eutanázia, abortusz), a szexuális élet torzulásait (a homoszexualitás minden formája), az élvezet jellem- és egészségromboló formáit (kábitószer), mi „intoleránsak” vagyunk.

Püspök úr világosan megírta körlevelében, mit kell tennünk. Mindenekelőtt imádkozunk. Üdvös dolog a bőjt is. El kell mennünk majd választani, azt kell támogatni, aki a mi értékrendünket vallja. De az még messze van. Addig sem vagyunk hajlandók azonban csöndesen, magunk között puszogva a sekrestyében lapítani, tettük ezt kényszerűségből épp elég ideig. A szabadságot - amely nem szabadosság! - nem hagyhatjuk úgy értelmezni, hogy „nekünk, mert liberálisak vagyunk, mindent szabad, aki pedig más véleményen van, az hallgasson”.

Köszönjük, püspök atyánk, a tanítást!

Balthazar Zsolt

Füle István

Újlaki arcok

Születtem 1950. szeptember 6-án Budapesten. Középiskolám elvégzése után 18 évig a postán dolgoztam „vonatos postásként”, majd leszálalkoltam.

1971-ben volt az esküvőnk nejemmel, Katalival, majd 1972-ben megszületett István fiunk, aki már ötödik éve orvosi hivatását gyakorolja. 1977-ben megszületett Kati lányunk, aki az ELTE bölcsészkarán készül az angoltanári diploma megszerzésére.

1976-tól lakunk Óbudán.

Majdnem egyszerre kerültünk Újlak vonzáskörzetébe áldott jó Gyuri atyánkkal, aki a kezdetektől nagy befolyással volt egész családunkra (fantasztikus miséi, szentbeszédei, hittanórái stb.). Szép lassan ismerkedtünk meg az Újlakon előforduló emberekkel. Döntő év volt 1989. Az „erdélyi események” kapcsán kerültem közvetlen ismeretségbe Udvardy Lacival, akivel akkor találkoztam személyesen először. Igen mély benyomást tett rám, és ha szabad mondanom, egy életre szóló barátság alakult ki közöttünk.

Általa és tettein keresztül nagyon sok újlaki hívőt, tevékeny, segítőkész, agilis embert ismertem meg, és így kapcsolódtam bele az itt egyre élénkülő karitás-életbe. Ehhez hozzásegít, hogy jelenleg taxisként dolgozom, ami viszonylag kötetlen elfoglaltságot jelent.

Az egyik esedékes képviselőtestületi választás alkalmából nagy meglepetésként ért a jelölés, még inkább az, hogy be is választottak a testületbe. Mindez az idén is megismétlődött. Ezúton szeretném megköszönni valamennyi reám szavazó bizalmát, és kérem a Jó Istent, áldja meg őket valamennyi hívővel és lelkipásttorral együtt. Adjon jó egészséget, kitartást, hitet az újlaki egyházközösséget továbbépítő, fejlesztő, szépítő tevékenységükhöz.

Újra együtt kirándultunk

Idei októberünket sok ország alighanem nyári hónapnak is elfogadná. Gyönyörű idő volt tizenharmadikán is, azon a szombati napon, amikor a kirándulókedvű újlakiak a Pilis csúcsai felé vették útjukat - vagy talán inkább a Pilis rétjei felé, hiszen útközben számos gyönyörű, kikericsből lila réten jártunk, a legnagyobbikon, a Papréten pedig órák hosszat játszottunk és pihentünk. Nemhiába van ilyen szép neve a rétnak: itt még György atya is megkereste a csapatot és részt is vett a kicsik által igen kedvelt várkapitányos játékban.

A kirándulást papjaink szemmel láthatólag szívügyüknek tekintették: kijöttek a gyülekezők közé, utánunk irányították az elkésőket. Mindez valamennyiünknek, de elsősorban a szervezőknek lelki megerősítést jelent. El is kél az ilyesmi, hiszen - ha az Újlaki Hangok-at megbízható krónikásnak tekintjük - hasonló kirándulásra legutóbb 1999. október 16-án, tehát kerek két évvel korábban került sor. De most érdemes volt újra belevágni, hiszen már a hévre ötvenhárman szálltunk fel. Később átmenetileg György atya, valamint egy kisgyermekes újlaki család is csatlakozott hozzánk, de talán legérdekesebb annak az anyukának az esete, aki kisfiával együtt elfelejtett leszállni a maga társaságával Pomázon, az újlakiak között azonban fia osztálytársára lelve hozzánk csatlakott. Szóval annyian voltunk, mint emberemlékezet óta soha, és ez a jó idő mellett biztosan azoknak is köszönhető, akik személyesen vagy telefonon rábeszélést ismertőseiket a részvételre.

Nem tagadom, egy kicsit sajnáltam, amikor az előző vasárnapi hirdetés csak a hittanos gyerekek családjait invitálta - de hát végül többen talán már a buszokra sem fértünk volna fel. (Egy másik kirándulócsoporthoz ifjú vezetője, akit csapata Balázs atyának szólított, elismerően meg is jegyezte: Nahát, Újlakról eljött a fél plébánia.) Nem tagadom, azt is sajnáltam, hogy a „túra” idejének nagyobbik felét egy réten töltjük (és ezért hazaérni sem tudunk a többeknek kilátásba helyezett időre) - de hát a kisgyermekes többség bizonyára így érezte jól magát. Ám hogy azért túrázni is szeretünk, az kiderült, hiszen az út folytatásának nehézségeitől egyetlen gyermekes család sem riadt vissza, így a 10 kilométert csak legyalogoltuk (a délben is túrázóknak még többet is), a Vörösköt csak megmáztuk és tetejéről a kilátást kellőképp megcsodáltuk. De ennél is fontosabb volt az együttlét, az ismerkedés vagy a barátság elmélyítése hívó társainkkal.

Sz. J.

Családi események

Megszületett: október 5-én Körtvélyesi Gábor és dr. Bádonyi Andrea második gyermeke, Rita.

A keresztség szentségében részesült: október 9-én Szalay Ábris Lukács, 13-án Dobrocsi Dóra.

Halottaink:
Kollmann Ferenc (76), Abonyi Ferencné (87), Hokler Imre (80), dr. Horváth Zsuzsanna (76), Schmitterer Gábor (50).

Az alábbi költeményt, ismerősének versét Ottlik Tihamérné újlaki testvérünk juttatta el hozzánk.

Miért ne?!

Ha szemeidben Isten,
akkor szépre sugárod az egész világot.
Ha balod Atyád kezében,
akkor jobbod nyoma mindenütt áldott.
Ha szívedben Jézus,
másoknak versz hidat az égre.
Ha ajkadon a Lélek,
körültted kivirágzik a béke.

Tökély Mária

Nagymaros 2001 őszén

Október 5-én, pénteken délután a Napraforgók egy része elindult Nagymaros felé a Nyugati pályaudvarról. Az éjszakát egyikünk szülei telkén töltöttük. Kisebb nehézségek után (sötét és meredek út, vízhiány) berendezkedtünk.

Másnap reggel rohantunk le a vonathoz a többiek elé, hogy együtt menjünk az ifjúsági találkozóra. Reggeli ima és éneklés következett, majd meghallgattuk a választható fakultációk témáit. Öt előadás közül választhattunk: Krisztus rámtekint; Merjünk szentté válni – Vele! Benne!; Erők-ellenerők játéktérben élünk; A mennyország nemcsak majd lesz, hanem már van is – Benned!; Senki sem sziget – nem vagy egyedül. A Napraforgók többsége az életszentségről szóló előadásra ment. Ott Mária atya elmondta, hogy ő hogyan találta meg a hivatását, aztán kiscsoportokban megfogalmaztunk néhány kérdést. Ezekre válaszolva folytatta Mária atya az előadást. A társaság másik része Istennek az emberekben való jelenlétéről beszélgetett először kiscsoportokban, majd a csoportvezetők által összefoglalt tanulságot hallgatta meg. Ebédszünetben a helyen ebédeltünk, majd visszamentünk a plébániakertbe és részt vettünk a szentmisén. Utána ottmaradtunk a koncerten is, hogy aztán remek hangulatban és lelkiileg gyarapodva térhessünk haza.

Joe + Anon

„Ne sajnáld odaadni magad a szeretetnek”

Bárka, Hit és Fény lelkigyakorlat

A Hit és Fény közösség tagjaiként Újlakról ötven vettünk részt Vácott a lelkigyakorlatos hétvégén október 5-7-ig, amely komoly lelkülete mellett vidámságával is magával ragadott. A váci székesegyházban egy ősz, hórihorgas idős ember, Jean Vanier tartotta az előadásokat. Ő egy kanadai kormányzó fiaként fényes karriert futott be, ám otthagyva a katonai pályát, majd a filozófia tanszéket, olyan életet választott, ahol az ész helyett a szívét nézik. Közösséget alapított, amelyben az emberek értelmi képességükre való tekintet nélkül haladnak az Istenhez vezető úton, ahol megtanulják egymás és önmaguk elfogadását és feltétel nélküli szeretetét. Ez a közösség a Bárka, mely a világ sok országában megtalálható, Magyarországon tíz éve működik Dunaharasztiiban. Hasonló indíttatású a Hit és Fény közösség, amelyet fogyatékos gyerekek, a szülei és a segítők alkotnak.

Jean Vanier életünk legfontosabb dolgairól beszélt nekünk meglehetősen egyszerű és érthető módon. Sikerközpontú világunkban kevés értékük van a valamilyen téren fogyatékos embereknek. Pedig Isten azoknak nyilatkozta ki magát, akik a világ szemében kicsinyek és balgák. „Amelyek a test gyöngébb tagjainak látszanak, sokkal inkább szükségesek.” (1Kor 12,22)

A keresztyén embert arról ismerjük fel, hogy észreveszi és segíti a rászorulókat, hisz Jézust látja benne. Ám gyakran nem vesszük figyelembe, hogy valahol mélyen mi is éhezünk, fázunk, magányosak és kiszolgáltatottak vagyunk. Nem ismerjük fel, hogy a magunkban hordozott régi sebek irányítják cselekedeteinket és okozzák időnkénti kitöréseinket. Az áhított szeretetkapcsolat csak nyomorult mivoltunk felvállalásával jöhet létre.

Isten nagyon szeret, gyöngeségeink, hibáink ellenére szépnek lát minket, és elfogad olyanoknak, amilyenek vagyunk. Próbáljunk meg mi is kicsit így, az Ő szemével nézni egymásra, időt szánva a másikra, hogy észrevegyük Isten jelenlétét kapcsolatainkban, és a Belőle fakadó tiszta öröm töltse el szívünket.

a Mécses közösség nevében: *Udvarny Anna, Udvarny Orsi, Szabó András*

Az újlaki karitatív kultúrműsorról

Volt idő, amikor irigykedve hallgattam barátaink beszámolóját más plébánia összejeveleiről, ahol tele a terem, a fiatalok viszik a prímet, és vidám műsorral szórakoztatják szüleiket. Ez az irigység azonban már a múlté. Gondoljunk csak az elmúlt szezonra: Ki-mit-tud, farsang, Cantilena-évbúcsúztató, hogy csak a valóban sokakat megmozgató műsoros estekre emlékeztessek. Most meg itt van, alig három héttel a pozsonyi út és eggyel a pilisi kirándulás után, ez a Pozsgai-est...

Az est nemes célja, mint azt magunk is beharangoztuk előző számunkban, az öregek karácsonyi megajándékozását célzó gyűjtés volt. Az adományokból 46.400 forint gyűlt össze, amit a szervezők és a karitászmunkatársak nagyon szépen köszönnek.

Maga a műsor színes volt, élvezetes és szórakoztató. Hogy húszegynéhány szereplő huszonvalahány műsorszámot adott elő, fényesen bizonyítja, hogy sokan szívesen vállalják a szereplést mások szórakoztatására. A fellépők többnyire fiatalok voltak, és valamennyien dicséretet érdemelnek produkcióikért, ezt a jelenvoltak tanúsíthatják. A paletta széles volt: a magas művészi színvonalú zenei produkcióktól (Tóthék Ave Mariája, a négy lány Vivaldi-concertója) „fahangon” előadott, önmagát is parodizáló szancon-előadásokig (Pozsgai István), fergetegesen előadott színdarab-paródiától (A három nővér) megrendítő szavaltig (Babits-vers Falussy Annától).

A nézők többsége számára bizonyára A három nővér volt az est fénypontja. A televízióból régről ismert nagyszerű paródia elevenedett meg előttünk újlaki változatban. A szereplők (nővéreként a félelmetesen profi Koncz Ádám, a „bűbajos” Havasi Gergő és a szintén illúziókeltő Szokolczai Ricsi) jó szövegtudással, begyakorolt mozgással és szívből jövő komédiázással játszották el a hálás szerepeiket. Professzionizmusban talán mégsem vetekedhettek némelyik zeneszámmal - de ők mindezt a mi kedvünkért (és nyilván a maguk örömeire is) tanulták meg és gyakorolták be, ezért illeti őket külön elismerés.

Az elismerés egyébként valamennyi szereplőnek kijár. Helyszüke miatt csak röviden emlékeztetünk az est műsorára:

Az énekes bevonulás után Weöres Sándor: Öregek c. versét Pozsgai Attila előadásában hallhattuk, ezután dr. Molnár Gábor saját szerzeményét zongorázta Meditáció címmel, amit Gálné Piroska előadásában a Magányos nem vagyok c. vers követett. Karnagyunk felesége, Kriszta Schubert Ave Mariá-ját szólaltatta meg hegedűn férje zongorakíséretével. Ezután következett egy „Esti mese felnőtteknek” a Wimexekről Békési Mariann előadásában. Az ifjú tehetségek is „szóhoz” jutottak: Harmat Gergely Beethoven F-dúr szonátájából zongorázta a 2. tételt, míg Keglevich Laura és András Beethoven VII. szimfóniájából, Mozart Varázsfuvola-jából és Gluck Boldog lelkek tánca c. művéből fuvolázott egy-egy részletet. A Petőfi verset hoz c. vidám jelenetet Koncz Ádám és Kocsis Ádám előadásában láthattuk. Rövid szünet után a második rész elején Havasi Ildikó és „Fülharmonikus zenekara” muzsikált: Locatelli D-dúr szonátáját Koncz Ádám (oboa) és Havasi Ildikó (gitár) adta elő, majd Vivaldi D-dúr concertóját Kisfaludy Márta és (vendégként) Derzsi-Pap Enikő (hegedű), Nardai Katalin (cselló), Havasi Ildikó (gitár) szólaltatta meg, végül Topa Zoltánné régi tanítványával, Havasi Ildikóval egy gitár-duót, Villa-Lobos Kubai tánc-át adta elő. Ismét mesét hallhattunk Békési Marianntól Az igazgyöngy születéséről. Ezután az est szülőatyja, Pozsgai István Nostalgia showján szórakoztunk, majd következett A három nővér paródia Szokolczai Richárd, Koncz Ádám, Havasi Gergely, Ivicsics Mátyás, Szabó András és Kocsis Ádám főszereplésével. Babits Mihály: Zsoltár gyermekhangra c. versét Falussy Anna szavalta, majd az Örömdódá-val búcsúzott a teljes társulat.

Sz. J.

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
 vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰
 elsöpénteken: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: a szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után. Minden hónap első csütörtökén a lelkiileg örökbefogadott gyermekekért, első szombatokon papjainkért, új papi hivatásokért imádkozunk a szentórán.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

A Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

A Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): munkanapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰.

Karítás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

⇒ folytatás az 1. oldalról

ahol szinte minden épület a történelem egy-egy darabja. Felvilágosítást kaptunk arról, hogy kik és mikor munkálkodtak itt, természetesen ezek között szép számmal szerepeltek magyar nevek. A legtöbb figyelmet talán mégis a templomok kapták, amelyből itt az óvárosban hetet vagy nyolcat láthattunk, köztük a Koronázási templomot, amelybe néhány percre be is jutottunk. Természetesen nem csak a múlt érdekelt minket, hanem a jelen helyzetről is érdeklődtünk idegen-vezetőnkél (adatait lásd a híreknél), aki készségesen válaszolt kérdéseinkre és akinek szeretnék itt is köszönetet mondani. Befejezésül egy önkiszolgáló étteremben elfogyasztottuk virslis ebédünket, majd visszatérve a buszhoz hazaindultunk ez után a napsütéses, élményekkel teli nap után, amelyért mindannyiunk nevében hálát adok Istennek.

Békési Mariann

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A novemberi számot szerkesztették:

Békési Mariann, Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

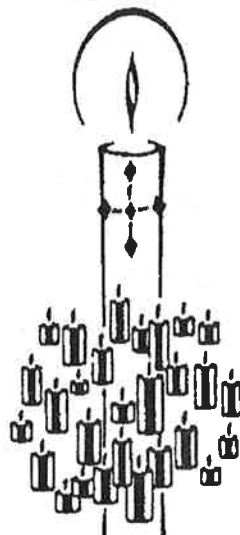
Felelős kiadó: Mester János

Novemberi naptár

- 1. Cs. **Mindenszentek**
Tanácsolt ünnep, szentmisék: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰
- 2. P. **Halottak napja**, az esti 6 órás szentmisét, egyházközségünk elhunyt papjaiért és híveiért ajánljuk fel.
Elsöpéntek: 8 órákor is lesz szentmise.
- 4. V. **Évközi 31. vasárnap, Borromeo Szent Károly**
Szentmise a Kecse-hegyi keresztnél du. 3 órákor
- 5. H. **Szent Imre herceg**
- 9. P. **A Lateráni-bazilika felszentelése**
- 11. V. **Évközi 32. vasárnap, Tours-i Szent Márton**
10 órákor házaspároknak előadás (ld. híreknél)
- 13. K. **Magyar szentek és boldogok**
- 19. H. **Árpád-házi Szent Erzsébet**
- 22. Cs. **Szent Cecília**
- 25. V. **Krisztus Király vasárnapja**
Alexandriai Szent Katalin
- 30. P. **Szent András apostol**

Gitáros misék templomunkban: 11-én és 25-én 9 órákor.

Hírek, hirdetések

◆ November 4-én, vasárnap du. 3 órákor a Kecse-hegyen a gyermekek keresztjénél Kemenes Gábor atya **engesztelő szentmiseáldozatot** mutat be a megfogant, de meg nem született gyermekekért és családjukért; valamint azokért a gyermekekért, akik földi küldetésüket betöltve a Mennyei Atya hívására hazatértek már. Közös imádkozunk és könyörögünk értük az Úrhoz!

◆ Folytatódik a házaspároknak szóló családakadémia előadás sorozat, melyet a Schönstatt Mozgalom tagjai tartanak nekünk már az ötödik alkalommal. Minden házaspárt szeretettel várunk november 11-én 10-12 óráig a Szent Erzsébet hittanterembe. Dr. Sallai Tamás és Karikó Éva előadásának címe: **Ajándékozzunk időt Istennek, családuknak, magunknak.** A program idejére gyerekvigyázást szervezünk, aki ebben szívesen segít, kérjük jelezze Sadecky Jánosnak, ☎: 387-2051.

◆ Javasoljuk, hogy akik a második vasárnapi teázáson részt szoktak venni, ezúttal kivételesen csatlakozzanak a családakadémias programhoz. **A szerk.**

◆ A **HIDVERŐ** szeptemberi számának felhívásaiól továbbítjuk a legfontosabbakat: > Szent Imre napjához kapcsolódóan a **magyar ifjúság** szellemi-lelki **megújulásáért** tartanak imaórát az észak-budai ifjúsági csoportok és közösségek a szaléziak Bécsi úti kápolnájában és a Kiscelli kálvárián. Időpont: november 7. (szerda) 18 óra.

> Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye **családos lelki napjára** 2001. december 1-jén 9 és 17 óra között kerül sor az Országos Lelkipásztori Intézetben (a Flórián tér mögött). Elsősorban házaspárok részvételére számítanak. Újlakiak Harmat Péternél (325-7457) vagy Horvay Máriánál (303-4155) jelentkezzenek.

◆ Október 4-én, csütörtökön este néhány újlaki édesapa részvételével megalakult a **Szent József imaközösség.** A jövőben általában kéthetente, csütörtök esténként találkoznak, legközelebb november 8-án este 1/7 - 1/8-ig. Szeretettel hívunk további csatlakozókat. Rüsics István ☎: 335-4007

◆ Pozsonyi magyar idegenvezetőnket jó szívvel ajánljuk mindenki figyelmébe: ifj. Brogyányi Mihály, SK-811 04, Pozsony Vlčkova 16., ☎: 421-2-52 49 12 49

Egy hajdani kántor egy hajdani újlaki papról – és önmagáról

A Piarista Diák c. lap szeptemberi számában Takács Miklós öregdiák emlékezik Virányi Ottó atyára. Írását csaknem teljes terjedelmében idézzük:

...Annak idején, újlaki kántorként sokat köszönhettem Virányi Ottónak, aki akkor az újlaki templom káplánja volt. Ottó atyának a klasszikus zene iránt való lelkesedése tette lehetővé, hogy ebben a kis budai templomban felhangzottak Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert zenekari miséi.

E sorok írója, akkor még zeneakadémista növendékként, az Újlaki-templom kórusán bontogatta szárnyait.

Sok év telt el azóta. De még most is, egy-egy sikeres hangverseny után, az ünnepeket [kanadai] karmester lelki szemei előtt feldereng az újlaki zenekari misék emléke. S az egykori újlaki kántor gondolatban egy szál virágot küld Virányi Ottó sírhantjára.

Postánkból

Megváltozott a Világ!? Ezt halljuk egyre többször. Igen!

A keresztény ember számára akkor változott meg, amikor Jézus eljött hozzánk, hogy megváltson bennünket és megszabadítson a bűntől.

Aki fegyverrel győz, az vesztes lesz! Hogy milyen a háború, mi magyarok sajnos tudjuk. Mennyivel jobb lenne a világ, ha a fegyverek helyett szeretetet, mosolyt, virágot, boldogságot adnánk egymásnak.

Isten óvja és Mária oltalmazza a VILÁGOT!

Polgár Ferencné